asupra anului sportiv 1936

MOTOCICLISM

Un sport care renaște din propria-i cenușe

In 1936, sportul motociclist a recăpătat strălucirea anilor săi de glorie și a recâștigat gustul masselor

Anul 1936 corespunde repunerii în drepturi a sportului motociclist, care a avut o activitate bogată, soldată cu rezultate excelente și cu multe noui recorduri.

Aproape toate cluburile — cu deosebire cele vechi — au depus lăudabile eforturi spre a intensifica activitatea și, din fericire, aceste eforturi au fost încununate de succes.

S'a insistat, în special, asupra alergărilor de drum, astfel că, pe velodrom nu s'au desfășurat decât două întruniri.

MAREȘ PRIMUL INVINGATOR AL ANULUI

Sportul cu motor a început să se manifesteze în primele zile ale lunei Mai. Pe o temperatură glacială, cu totul neobișnuită în această epocă a anului, s'a alergat în regia Moto Clubului Român, „Premiul Jubiliar".

Desfășurată pe distanța București-Câmpina - Sinaia - Târgoviște - București (265 km.), într'o alură extrem de încetă, întrecerea a văzut victoria lui Marin Mareș, unul dintre cei mai buni „drumeți" ai noștri, cari și-a înscris astfel, pentru a doua oară numele, pe palmaresul competițiunei.

B. B ASSAN CEL MAI RAPID MOTOCICLIST

La 24 Mai, pe porțiunea de șosea dintre Ploești și Câmpina, s'a disputat cursa de viteză pe kilometrul cu plecare din loc, cu prilejul căreia B. B. Assan, unul dintre cei mai vechi și perseverenți practicanți ai acestui sport, a cucerit titlul de cel mai rapid motociclist român, corectând destul de simțitor, vechiul record de specialitate, stabilit anul trecut de Paul Vasilescu.

a permis lui Constantin Voluntaru să demonstreze că, în ciuda îndelungatei lui absențe din public a rămas alergătorul de nădejde din trecut. Voluntaru a câștigat în timp record bătând de o nimica pe Teo Kunz urmat de Ștefan Popp.

La atașuri B. B. Assan bătând confortabil vechiul record, a ocupat locul întâi urmat la 9 sutimi de secundă de Ludovic Fory.

PAUL VASILESCU REDIVIVUS

La Poiana (Brașov), s'a disputat în ziua de 11 Octombrie, a treia cursă de coastă a anului. Paul Vasilescu reamintindu-și de zilele lui de glorie și-a adjudecat victoria, corectându-și propriul record.

Teo Kunz, participând afară din concurs, a realizat un timp cu 10 secunde superior celui al învingătorului.

La atașuri B. B. Assan și-a continuat seria succeselor, bătând și propriul său record.

PENTRU A DOUA OARA TEO KUNZ

Ultima cursă de coastă s'a disputat la Sibiu (18 Oct.) și a văzut a doua victorie a lui Teo Kunz, după care s'au clasat: B. B. Assan și Ion Popa.

In clasa mașinilor cu ataș, B. B. Assan a manifestat aceiași sdrobitoare superioritate.

MARELE PREMIU AL BUCUREȘTILOR

Activitatea motociclistă s'a sfârșit în apoteoză, în ziua de 1 Noembrie, când s'a disputat „Marele Premiu al Bucureștilor", cursă de viteză pe circuit.

Intrecerea desfășurată în alură puternică a văzut victoria clujeanului Stefan Popp care și-a încoronat cariera cu acest frumos succes.

Theo Kunz și Voluntaru

O cursă pe distanța București — Timișul de Sus (154 km.), a atras la start, în ziua de 14 Iunie, pe cei mai buni specialiști ai noștri.

De o neobișnuită rapiditate, cursa a văzut victoria lui Marin Mareș, după care Nelu Dobrescu și Bucur Gâlcă clasându-se în ordine, au însemnat veritabile revelații.

B. B. ASSAN PENTRU A DOUA OARA

La Brașov s'a disputat, în ziua de 26 Iulie, al doilea „Mare premiu al orașului". Bucurându-se de organizarea Moto clubului din localitate și de neprecupețitul concurs al Municipiului, întrecerea s'a soldat cu cel mai franc succes.

B. B. Assan într'o excelentă formă și-a adjudecat victoria, dominându-și cu autoritate adversarii. Ștefan Popp (Cluj) deși pilota cea mai mică cilindrată a lotului, a ocupat locul al doilea.

CURSE DE COASTA IN SERIE

Au urmat apoi patru curse de coaștă, înglobate în campionatul național. Ele au scos la iveală doi titulari de necontestată clasă. Teo Kunz a triumfat în clasa mașinilor solo și B. B. Assan în cea a motocicletelor cu ataș.

TEO KUNZ INVINGATOR LA SINAIA

Prima cursă de coastă s'a disputat la Sinaia (30 August) și a strâns la start, un lot redus de specialiști. Teo Kunz a furnizat în această alergare, cel mai bun timp al zilei (record), lăsând în urmă pe Ștefan Popp.

In clasa motocicletelor cu ataș, B. B. Assan a câștigat primele puncte în clasament.

C. VOLUNTARU RECORDMAN AL FELEACULUI

Cursa internațională dela Feleac (Cluj)

S'au clasat în ordine: Marin Mareș, Ion Popa, Octav Frone și Constantin Voluntaru. Cel de al doilea și ultimul ar fi fost candidați serioși la victorie, dacă incidentele de parcurs nu i-ar fi handicapat.

PE VELODROM

Către sfârșitul lunei Iunie s'au ținut pe velodrom două reuniuni internaționale, cu concursul consacraților alergători germani: Gunzenhauser și Brindl.

Deși dețineau cele mai frumoase titluri de recomandații, cei doi germani au cedat primul pas lui Ovidiu Ionescu.

Incheind, vom spune că activitatea de anul trecut este plină de făgădueli pentru anul acesta.

PEAN

BOBSLEIGH

Ghinionul nostru!

Zăpada nu a fost prea favorabilă sporturilor de iarnă astfel că bobsleigh-ul nu s'a putut manifesta decât în proporții reduse.

Sau desfășurat campionatele naționale și câteva încercări pela Sinaia, R. Vâlcea, Vatra Dornei, Câmpulung, etc.

Participarea la olimpiadă a echipelor noastre a fost urmărită de un ghinion feroce, toate echipele noastre oficiale suferind la Garmisch-Bartenkirchen, accidente destul de serioase, încă în cursul antrenamentelor.

Cu un Frim rănit și cu un Budișteanu lipsit de experiența marilor competițiuni am ratat ocazia de a face figură frumoasă într'o specialitate în care Papană și Frim ne consacraseră,

CICLISM

Activitate bogată și variată

Participarea la Turul Franței; Turul României; Celelalte probe cicliste ale anului

Echipa României care a participat la Turul Franței: Țapu, Tudose, Mormocea, Hapciuc

Cel mai mare eveniment ciclist al anului a fost — fără îndoială — participarea unei echipe românești, în faimoasa întrecere cu răsunet mondial, «Turul Franței».

Este foarte adevărat că reprezentanții noștri nu au putut rezista alurei îndrăcite a marei competițiuni decât trei etape, după consumarea cărora au fost eliminați. Dar, nu este mai puțin adevărat că slaba comportare a alergătorilor: Constantin Tudose, Nicolae Ion Țapu, Virgil Mormocea și Gheorghe Hapciuc, se datorește în mare măsură faptului că în dificila lor expediție nu au avut un însoțitor. Ajunși fără călăuză la Paris și pornind la drum lipsiți de serviciile unui om capabil să le dea îndrumări, cei patru purtători ai speranțelor noastre au întâmpinat rigorile unui vas rămas fără busolă pe timp de furtună.

Lipsa unui manager a fost adevărata mare cauză a slabei comportări a cicliștilor noștri în «Turul Franței».

Credem că, dacă chestiunea participărei noastre în magnifica întrecere franceză va fi repusă pe tapet pentru noul an, conducătorii ciclismului nu vor neglija să-și completeze opera alăturând alergătorilor noștri pe omul care le trebuie.

A TREIA EDIȚIE A «TURULUI ROMANIEI»

In anul care s'a scurs, cel mai important eveniment ciclist din țară a fost «Turul României», disputat pentru a treia oară, pe distanță de peste 2.000 km., în 12 etape și 16 zile.

Spre deosebire de precedentele două etape ale marei competițiuni, cea din 1936 s'a bucurat de o participare selectă, în frunte cu francezul Pierre Gallien, câștigătorul «Turului», jugoslavul Grgac și germanul Kutsbach, clasați în ordine, după învingător.

Primul dintre români, Constantin Tudose a ocupat locul al patrulea, urmat de Nicolae Ion Țapu, jugoslavul Prosinek și Gheorghe Hapciuc.

Pe națiuni, România a câștigat cu un apreciabil avans și acest lucru a constituit singura consolare a sportului autohton.

In ce privește organizarea competițiunei, ea a fost mai bună decât cea a precedentelor, dar nu a strălucit. Câteva regretabile incidente au adumbrit chiar, în parte, succesul marei alergări.

CAMPIONATELE ROMANIEI

Cele două campionate naționale nu au fost, anul trecut, la înălțimea importanței lor.

Proba oficială de viteză s'a disputat în condițiuni destul de vitrege, pe aerodromul din șoseaua Olteniței și a văzut victoria fondistului Constantin Tudose căruia, Lică Negrescu, fost de mai multe ori campion național de specialitate i-a opus o dârză rezistență.

Campionatul de fond s'a alergat în Octombrie pe o distanță de 200 km. și s'a terminat cu victoria brăileanului Virgil Mormocea care, după o activitate de zece ani, a isbutit să-și încoroneze cariera cu un titlu național.

Victoria lui Mormocea a fost ușurată de faptul că Constantin Tudose, campionul din anul precedent nu a participat la cursă, fiind suspendat.

«CIRCUITUL PRINCIPELE NICOLAE»

Alt important eveniment ciclist al anului expirat a fost format de al XV-lea «Circuit Principele Nicolae», disputat pe parcursul clasic: București—Târgoviște—Sinaia—București (265 km.) și sfârșit cu victoria lui Constantin Tudose.

TURCIA A INVINS ROMANIA B.

In prima parte a sezonului s'a organizat o cursă de fond pe distanța București—Giurgiu—București, între reprezentativa olimpică a Turciei și echipa B. a României.

Intrecerea a văzut victoria pe echipe a Turciei și triumful individual al lui Vasile Dinu, fost campion național la toate categoriile.

Se poate însă spune că rezultatul probei a fost, în parte, falsificat din cauza busculadelor petrecute la intrarea pe velodrmoul din șoseaua Olteniței unde a avut loc sosirea. Și, busculadele de care pomenim mai sus, se datoresc numai slabei amenajări a porțiunei de teren dintre poarta de intrare pe velodrom și linia de sosire.

RESTUL ACTIVITAȚII

Restul activitățîi cicliste nu a avut strălucirea de altădată. S'au anulat multe alergări și nu s'a dat suficientă atenție curselor de viteză. Din acest punct de vedere la Brăila s'a făcut mai mult și activitatea de acolo a reinstalat în vârful piramidei viteziștilor români pe Carlo Giordani care, la sfârșitul sezonului a învins la București, o coaliție străină formată din francezii Pierre Gallien și Bat și germanul Willy Kutsbach.

CONDUCERE ABUZIVA

In ce privește conducerea sportului pedalei, ne vom permite să arătăm că oficialii noștri s'au întrecut cu gluma, făcând uz, în mod abuziv, de puterea cu cari sunt investiți.

Astfel, a fost suspendată fără motiv serios, gruparea «Velo Club Român», al cărui trecut constituia o chezășie de seriozitate și sportivitate, și s'a aplicat aceiași severă pedeapsă lui Constantin Tudose care, este adevărat, se făcuse vinovat, cu ocazia «Turului României» de grave abateri.

Sancțiunea contra lui nu a fost pronunțată la timp, ci după ce Tudose terminase «Turul» și se pregătea pentru campionatul de fond. In acest fapt constă abuzul conducătorilor noștri.

CEI MAI BUNI

Incheiem această succintă trecere în revistă, arătând că cei mai buni alergători ai anului au fost: Constantin Tudose, Nicolae Ion Țapu, Virgil Mormocea și Gheorghe Hapciuc, la fond, și Carlo Giordani, Constantin Tudose, Lică Negrescu și Ștefaniți, la viteză.

Laval

B O X

Un sport care progresează ca... racul!

Toată activitatea profesioniștilor români s'a desfășurat în Franța... Anul unui campionat european pentru România. Campionatele naționale amatoare,—singurul eveniment de ordin intern. Boxul românesc de trei ori îndoliat

Un sport în decădere? Poate că da, poate că nu. Este adevărat că, în anii din urmă și, în special — în cel expirat, sportul care apăruse — la un moment dat în cuceritor de masse, nu a avut o activitate menită să ne lase speranțe prea mari.

Intr'adevăr, boxul aproape nu a «mișcat» în cele 12 luni ale anului, toată activitatea ridicându-se la reuniuni de cartier, lipsite de importanță, la anemice întruniri de amatori, culminate cu campionatele naționale — cari, la dreptul vorbind, nici ele nu au strălucit — și câteva reuniuni cu caracter internațional.

Mai este nevoe să adăogăm că această quasi-stagnare se datorește lipsei unui local convenabil manifestărilor pugiliste de proporții mai importante?

Am insistat asupra acestei chestiuni în mai multe rânduri astfel că nu găsim necesar să facem și de data aceasta acelaș lucru. Nu avem o sală, în Capitala aceasta atât de mare, și pace!..

Datorită acestei nenorocite stări de fapte pugilismul românesc nu a propășit cu nimic. A rămas pe loc și dacă totuși el a isbutit să culeagă și unele rezultate excepționale, faptul se datorește împrejurărilor favorabile și temerității câtorva boxeuri pe cari riscurile trecerii granițelor nu i-a înfricoșat.

UN NOU TITLU EUROPEAN IN PATRIMONIUL ȚAREI

Evenimentul cel mai important în materie de box s'a produs în ziua de 26 Iulie, pe arena Venus din Capitală.

Aurel Toma, reîntors dela Paris după o serie de șapte victorii consecutive, s'a întâlnit la data de mai sus cu francezul Poppy Decico, pe atunci deținător al titlului european la categoria cocoș.

In Capitală, speranțele francezului care venise în București convins că își va conserva titlul, au fost spulberate de suflul inepuizabil, de scrima desăvârșită și punctul necruțător al micului nostru campion care și-a adjudecat victoria înainte de limită.

Dominat în primele reprize, Decico a făcut o încercare disperată în repriza șaptea, dar Aurel Toma a conchis în repriza noua a unui match angajat pentru 15.

Cu acest prilej Aurel Toma a dovedit că este de departe cel mai bun cocoș al Europei și a demonstrat perfecta justificare a elogiilor pe care presa franceză în unanimitate i le-a adus într'un sezon întreg.

Din păcate, Aurel Toma, atras de mirajul dolarilor, nu și-a mai apărat titlul pe care l-a pierdut la masa verde cu câteva zile înainte de a se îmbarca pentru America unde, suntem siguri, îl așteaptă noui onoruri.

O ALTA MARE REVELAȚIE

Tot anul ce a expirat a scos în evidență avansata formă a lui Gheorghe Popescu, campionul României la categoria pană care, după o neîntreruptă serie de victorii, printre cari și cea asupra lui Aurel Toma, și-a adăugat la palmares trei succese internaționale de mare răsunet.

Performanțele maestrului dela Ploești i-au netezit drumul spre titlul continental și, un fericit concurs de împrejurări ne îndreptățește să sperăm că vom saluta în el pe primul nostru campion mondial.

AMATORII ROMANI LA OLYMPIADA

In domeniul amatorismului, activitatea cea mai importantă s'a produs tot dincolo de granițele țărei. Astfel, Românai a fost în 1936, pentru prima oară reprezentată în turneul olympic de box și, la Berlin, amatorii români, deși nu au isbutit să ajungă în probele decisive, au lăsat o excelentă impresie.

A plăcut cu deosebi.i, ținuta lor sportivă, boxul clar și corect, al reprezentanților noștri: Dumitru Panaitescu, Marin Gaspar, Nicolae Berechet și Constantin David.

Tot peste graniță, amatorii noștri au obținut, în patru matchuri disputate, două victorii, un rezultat nedecis și o înfrângere.

Au învins la Danzig echipa Gedania (12—4) și la Tomn, reprezentativa militară a corpului VIII armată (10—6).

La Gdynia, în revanșă cu echipa Gedania întărită a făcut joc egal (8—8) și la VViena a cedat reprezentativei Austriei (5—11).

In fine, în țară, la Arad și Timișoara, amatorii noștri au repurtat două victorii asupra unei formațiji din Budapesta.

SUCCESELE PROFESIONIȘTILOR IN STRAINATATE

Peste granițele țărei au activat în cursul anului 1936, numeroși profesioniști. Toate exemplarele noatre de elită și-au încercat norocul în Occident și au realizat performanțe admirabile cari au pus în admirație până și pe cei mai pretențioși.

S'au ilustrat cu deosebire în escapadele peste frontiere: Aurel Toma, Moți Spakow, Gheorghe Popescu, Sandu Ion, Vasile Șerbănescu, Milică Teodorescu, etc.

Propaganda făcută de acești plenipotențiari ai noștri în străinătate nu poate fi considerată drept un simplu fapt divers căci, prin ea, nu numai sportul românesc ci chiar țara a dobândit un renume de primul ordin.

Deaceia toți boxeurii noștri, amatori și profesioniști cari au luptat dincolo de granițe, pentru triumful culorilor românești, sunt demni de toate elogiile.

TREI DOLIURI

Anul pugilistic 1936 a fost de trei ori îndoliat. Primul trecut în lumea dreptților, în cursul acestui an a fost gigantul Mitu Gogea (Ștefănescu), în care câțiva pretinși cunoscători își puseseră mari speranțe.

A decedat apoi la Berlin, după ce își făcuse datoria în turneul olympic, amatorul Nicolae Berechet, ale cărui rămășițe au fost îngropate pe pământ străin, departe de cei ce i-au fost scumpi.

In fine, al treilea sacrificat pe altarul boxului românesc a fost amatorul Alexandru Cristescu, care și-a găsit sfârșitul ca un erou, pe câmpul de luptă, într'un match pentru titlul regional al categoriei ușoare.

Deplângând sincer pe acești trei dispăruți, rugăm pe bunul Dumnezeu ca pe viitor să ne scutească de asemenea sacrificii dar să ne hărăzească frumoasele victorii pe cari ni le-a adus anul expirat.

Siki

Toma Aurel — ex- campionul...

AUTOMOBILISM

Cristea și Zamfirescu au inaugurat strălucit un an de realizări excepționale

Participarea A. S. R. Principelui Nicolae, un imbold puternic

Anul 1936 a însemnat un admirabil prilej de afirmare pentru automobilismul românesc. In țară și peste granițe, piloții noștri s'au acoperit de glorie difuzând calități de rutinați mânuitori ai volanului.

Succesele automobilismului românesc pot fi rezumate în câteva fraze: **toate ciocnirile reprezentanților noștri cu alergătorii străini au văzut triumful culorilor românești.**

De remarcat că România a fost reprezentată și în cea mai faimoasă competițiune turistică de pe glob: **rallye-ul Monte Carlo.**

CRISTEA ȘI ZAMFIRESCU PRIMII INVINGATORI AI ANULUI

Vremea bună se cunoaște de dimineață, este un vechi proverb românesc care se poate foarte bine aplica activității, din ultimele 12 luni automobilismului românesc. Căci, această activitate a început printr'o eclatantă victorie, făurită de echipajul Petre Cristea—Ion Zamfirescu, în rallye-ul Monte Carlo terminat la sfârșitul lunei Ianuarie pe însoritele meleaguri ale Rivierei.

Porniți din Atena, automobiliștii noștri au acoperit cu cea mai perfectă regularitate cei aproape 4.000 km. ai distanței, pentru ca la Monte Carlo, pe lângă titlul de „rege al derapajurilor" Petre Cristea să cucerească și laurii victoriei definitive.

Triumful echipajului Cristea—Zamfirescu, a avut răsunet în întreaga lume sportivă și a constituit, în aceiaș timp o admirabilă propagandă pentru automobilul indigen.

COMPETIȚIUNEA SOCIETAȚII «UNIREA»

La 23 Aprilie s'a desfășurat o interesantă competițiune de rezistență organizată de societatea „Unirea" de petrol și completată cu o probă în coastă și una de demaraj, frânaj, bracaj.

Victoria a revenit lui Gheorghe Niculescu urmat de d. Mastersohn, fiul directorului întreprinderii. In cele două probe complimentare s'a remarcat, cu deosebire, sportivul de rasă A. G. G. de Chastelain.

UN NOU RECORD NAȚIONAL

Cursa de viteză pe kilometrul cu plecare din mers, pentru recordurile României, a avut loc la 24 Mai, pe porțiunea de șosea dintre Ploești și Câmpina. Cu acest prilej, Iorgu Ghica a depășit 192 km. pe oră, ameliorând astfel, în mod simțitor, recordul general de viteză al României.

In categoria trăsurilor de sport victoria nu a scăpat col. Alexandru Berlescu, decanul automobiliștilor români.

ING. COSTA FORU INVINGATOR IN «CUPA CARPAȚILOR»

Către sfârșitul lunei Iunie, Automobil clubul a regisat, pentru a treia oară, cursa de rezistență denumită „Cupa Carpaților" disputată pe o distanță de aproape 520 km.

Alergarea a cărei piatră de rezistență este trecerea de mai multe ori a Carpaților, a văzut victoria inginerului Alexandru Costa Foru, un automobilist de bună clasă care se prezintă însă, prea rar la start.

A. G. G. de Chastelain făcând o

(Continuare în pagina VIII-a)